

REACTIE OP DE BIJDRAGE VAN PAMELA S

REACTIE OP DE BIJDRAGE VAN PAMELA SCHUERMANS

Beste Pamela,

Fijn dat je mij herinnert aan de tijd waarin ik bij de bevoegde Euro-commissaris van toen, Charlie McCreevy, tijdens een heuglijk souper in Straatsburg, tegen de wil van de opeenvolgende voorzitters van Ceiops in, als oprichter ervan en lid van diens bestuur, uitgebreid betoogde dat sneller dan in de toen door hem in het vooruitzicht gestelde termijn van twintig jaar, werk moest worden gemaakt van een Europees regulator, en zelfs toezichthouder, voor verzekeringen. Ik mocht dan ook sneller dan verwacht de oprichtingsakte van Eiopa samen met enkele andere peetvaders ondertekenen, en zelfs bijdragen tot de keuze van de huidige locatie van Eiopa's zetel. Dan pas begon, zoals je eraan herinnert in je aanhef, het zware regulerend werk dat je ook zelf samen met voortreffelijke collega's voorbereidde, met voor mij onder meer verschillende jaren voorzitterschap van het Convergence-Committee, en het overtuigingswerk op *lais-niveau* (International Association of Insurance Supervisors) tussen 2004 en 2008 eerst als vice-voorzitter, dan als voorzitter, voor het doen aanvaarden door de US-vertegenwoordigers dat de in ontwikkeling zijnde Europese Standaarden voor verzekeringstoezicht een beter uitgangspunt voor internationale normering vormden dan die van hen, wat dan ook in 2008 in de feiten rond AIG bleek. Dit was overigens niet zonder belang voor de expansiemogelijkheden van de Europese/Belgische verzekeringsactoren op de Aziatische markt.

Dank voor je beschrijving van de materiële evoluties waarover de verzekeringswereld, door de economische evoluties die hem omringen, vandaag genoopt is na te denken.

Ik heb steeds het standpunt bestreden dat Mario Draghi uitdroeg tijdens de vergaderingen van het Financial Stability Forum (later Financial Stability Board), dat hij voorzat, en waaraan ik deelnam, en waarbij hij stelde dat de enig zorgwekkende sector de banksector was, zodat het impact van de door hem voorgestelde maatregelen op de verzekeringssector mochten verwaarloosd worden in de beoordeling van beleidskeuzes. Deze attitude was en blijft kenschetsend voor de short-term-betrokkenheid van de banksector en meteen van hun lobbying bij politieke beleidsmakers die passen voor beleid langer dan de datum van hun mandaathernieuwing. Verzekeraars zijn lange-termijnspelers, met weliswaar alle gevaren vandien omdat de foutgraad over de langere termijn exponentieel toeneemt over de duur van de prognose.

Terecht benadruk je de ommezwaai in dienstverlening die zich aftekent, en die ik tegen het einde van mijn mandaat in 2012 reeds met open-minded bedrijfsleiders mocht bespreken.

Voor zover het mij nog toekomt enig advies te geven na de sector te hebben verlaten, toch nog deze hint : mijn ervaring was het dat tenminste even diepgaand als de eigen overheidsstudies de analyses en gesprekken met herverzekeraars wereldwijd inzicht bieden in wat te komen staat, en voor regulator en toezichthouder het verschil kunnen maken tussen varen in de mist en efficiënt afstevenen op het uiteindelijke doel van verbetering van maatschappelijk wel zijn en wel voelen wereldwijd.

Dank Pamela voor je constante gedegen betrokkenheid bij de verwezenlijking van dat doel.